

Motion till riksdagen

1988/89:So328

av Hans Nyhage och Arne Andersson i Ljung
(båda m)

Vården av narkotikamissbrukare

Narkotikamissbruket fortsätter att breda ut sig, vilket också gäller för nya förödande preparat såsom kokain och crack. HIV-smitta och aids har gett en ny och allvarlig dimension åt främst sprutnarkomanerna. Den ohämmade prostitutionen har också sin del i narkotikamissbruket.

Samhällsinsatserna gällande missbrukarna är omfattande. Kriminaliseringen av all narkotikahantering (sjukvården undantagen) är ett steg i rätt riktning, men ställer givetvis stora krav på samhället, när det gäller uppföljningen. Socialtjänsten har i detta sammanhang fått en omfattande uppgift att i lagens anda handla som uppsökande myndighet. Ambitionen att ta sig an missbrukare har resulterat i en rad åtgärder från samhällets sida, när det gäller att avgifta och rehabilitera den narkotikaberoende. Den viktigaste faktorn i det arbetet är tvivelsutan den drabbades egen vilja och strävan att sluta med missbruket. När en sådan motivering föreligger — som knappast torde kunna framkallas genom tvångsåtgärder — finns goda förutsättningar för framgång och gott resultat i rehabiliteringen.

Missbrukarnas motivation tas i många fall inte till vara på rätt sätt på grund av alltför långa handläggningstider i det byråkratiska systemet, vilket leder till att avsett vårdprojekt rinner ut i sanden. Viktigt är naturligtvis att den missbrukare, som kommit till insikt om sin situation och som inför socialnämnden kan redovisa en plan och lösning att komma ifrån sitt missbruk, inom loppet av några få dagar får besked om detta är möjligt.

De ofta alltför långa väntetiderna i det nuvarande systemet av åtgärder från socialtjänstens sida utgör en allvarlig brist. En missbrukare som av skilda orsaker plötsligt känner sig motiverad att få behandling och vård får ofta efter kontakten med sin socialsekreterare vänta i flera veckor, innan någon åtgärd kommer till stånd. Denna ordning kan självfallet få till följd, att vederbörande hinner förlora sin motivation att bryta sitt missbruk.

En av orsakerna till fördröjningarna i vårdkedjan är med säkerhet otillräckliga resurser vad gäller vårdplatser o. d. I den situationen bör samhället tveklöst använda sig av enskilda organisationer, som innehar tillstånd från länsstyrelserna att driva hem för vård och boende och som med kort varsel kan erbjuda den hjälpsökande behandling. I sammanhanget kan nämnas institutioner som LP-stiftelsen, Narconon, Hassela m. fl. Dessa kan representera olika bakgrund och metod men har alla det gemensamt, att de kan redovisa en mycket hög rehabiliseringsprocent — upp till 50 % — som resultat.

Det är alltså angeläget att nödvändiga samhällsinsatser initieras snabbt för den vårdsökande och att de möjligheter, som ideella organisationer kan erbjuda i vårdarbetet, därvid tas till vara.

Mot 1988/89
So328

Hemställan

Med anledning av vad ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om väntetider i samband med intagning till frivillig missbrukarvård samt om ideella organisationers medverkan i vårdarbetet.

Stockholm den 25 januari 1989

Hans Nyhage (m)

Arne Andersson (m)
i Ljung